

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/153/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116222815
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116222815.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD., v právnej veci žalobcu: T. Š., W.. XX.X.XXXX, F. N.. W. X, XXX XX T., právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, právne zastúpenému De minimis, spol. s r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia 86,86 eur a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 86,86 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka predstavujúca povinnosť spotrebiteľa zaplatiť pevnou sumou poplatok za garantovanú službu vo výške 144,27 Eur uvedenom v bode 4. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 609657544 zo dňa 05.06.2014 v znení: „Za poplatok za garantovanú službu má Zákazník počas trvania tejto Zmluvy nasledovné výhody: a) telefonické upozornenie na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto Zmluvy, b) možnosť požiadať o podporu a poskytnutie informácií prostredníctvom zákazníckej telefonической linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto Zmluvy, c) možnosť získať duplikáty dokumentov v súvislosti so Zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, d) možnosť získať Kartú splátok, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto Zmluvy, e) záväzok Providentu zdržať sa uplatnenia nároku na nezaplatenú časť dlžnej sumy v dedičskom konaní, ak dôjde k smrti Zákazníka.“ je neprijateľná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o zabezpečení splátok úveru č. 609657544 zo dňa 05.06.2014 v bode 1.2: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 381,10 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 6,35 Eur a poslednú splátku vo výške 6,45 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena predstavuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť spotrebiteľský úver splácať v hotovosti priamo v mieste svojho trvalého bydliska alebo na inom mieste podľa zmluvy, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie a doručenie peňažnej hotovosti na účely splácania spotrebiteľského úveru, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.“ je neprijateľná.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 9.11.2016 sa žalobca domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 86,86 eur z toho dôvodu, že so žalovaným uzavrel dňa 5.6.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 609657544, pričom žalovaný mu poskytol bezúčelový úver vo výške 740 eur, pričom v zmluve bola uvedená úroková sadzba 22,30 % a poplatok za garantovanú službu vo výške 144,27 eur, teda celková čiastka, ktorú mal zaplatiť predstavovala 990,27 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 381,10 eur. Spolu mal tak zaplatiť, vrátane úrokov, poplatku za garantovanú službu a služby - odmeny spočívajúce v preberaní splátok, sumu 1.371,37 eur. Žalovanému bola uhradená suma 826,86 eur. Uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru), teda sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dôvodil, že formulácia 60 týždenných splátok nespĺňa požiadavku vyjadrenú v zákone. Poukázal na to, že z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nie je zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.. Uviedol, že sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, pričom musí ísť o zreteľný konkrétny časový okamih. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov a najmä na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 134/2016 z 26.7.2016 z ktorého vyplýva, že konečná splatnosť musí byť uvedená dátumovo, pretože zákonodarca pod konečnou splatnosťou nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f) iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Nakoľko predmetná zmluva údaj o konečnej splatnosti neobsahuje, uvedený úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2. Bezdôvodné obohatenie požadoval ako výšku rozdielu medzi jeho platbami, t. j. 826,86 eur a výškou úveru 740 eur, teda 86,86 eur. O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa žalobca dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v máji 2015, kedy sa na neho obrátil so žiadosťou o poradenstvo ohľadom zmlúv žalovaného.

3. K žalobe sa písomným podaním doručeným súdu 30.12.2016 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy, teda zmluva obsahuje presný časový údaj o konečnej splatnosti. Dôvodil, že v slovenskom jazyku pojmy termín a dátum nie sú synonymami. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch musí ísť len o presné určenie času. Poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ pod sp. zn. C-42/15. Ďalej dôvodil, že argumentácia žalobcu je v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, ktorá zavádza tzv. maximálnu harmonizáciu. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť.

4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 25.5.2017 žalobca podal návrh na rozšírenie žaloby, ktorým okrem vydania bezdôvodného obohatenia žiadal aj určiť neprijateľné podmienky týkajúce sa poplatku za garantovanú službu v zmluve o spotrebiteľskom úvere a odmeny za preberanie splátok v zmluve o zabezpečení splátok úveru.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 22.6.2017 žalovaný uviedol, že zmena žaloby je neprípustná, nakoľko ide o podstatné doplnenie rozhodujúcich skutočností, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti civilného procesu, pričom cieľom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby. Poprel tvrdenia žalobcu v žalobe a dôvodil, že žalobca uzavrel každú zmluvu so žalovaným dobrovoľne. Uviedol, že zmluva o úvere je platná a má všetky zákonom vyžadované náležitosti. Odplatom za poskytnutie spotrebiteľského úveru Zmluvou o úvere je tak iba dohodnutý úrok a poplatok za garantovanú službu., pričom poplatok za garantovanú službu nie je neprijateľný, keďže je súčasťou hlavného cenového dojednania príslušnej zmluvy o úvere. Zmluva o doplnkovej službe nebola podmienkou získania úveru. Konštatoval, že priemerný spotrebiteľ si vie ustrážiť hlavné zmluvné podmienky konkrétnej zmluvy. Navrhol žalobu zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi ich prečítaním konštatovaním, že na č. I. 1 a nasledujúcich sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere, na č. I. 5 je zmluva o zabezpečení splátok úveru, na č. I. 6 je čitateľný záznam všetkých platieb, na č. I. 17 a nasledujúcich je vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. I. 24 je oznámenie skutočností, s ktorou sa spája prevod práv a povinností zo spoločnosti Provident Financial s.r.o. na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., na č. I. 29 sa nachádza vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného spolu so zmenou žaloby, na č. I. 38 sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 38C/140/2010-269 zo dňa 14.5.2012, na č. I. 47 sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 11C/22/2014-281 zo dňa 22.10.2014, na č. I. 52 a nasledujúcich sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 14C/92/2013-278 zo dňa 14.5.2014, na č. I. 60 a nasledujúcich sa nachádza rozsudok KS PO č. k. 19Co/142/2016-328 zo dňa 8.12.2016, na č. I. 70 a nasledujúcich sa nachádza zápisnica o pojednávaní zo dňa 22.6.2017 ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca a žalovaný dňa 5.6.2014 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 609657544, pričom žalovaný mu poskytol bezúčelový úver vo výške 740 eur, pričom v zmluve bola uvedená úroková sadzba 22,30 % a poplatok za garantovanú službu vo výške 144,27 eur, ako aj celková čiastka, ktorú mal zaplatiť vo výške 990,27 eur.

8. Zároveň došlo v ten istý deň aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 381,10 eur. Žalobca sa zaviazal túto odmenu splácať v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 6,35 eur a poslednú splátku vo výške 6,45 eur. Spolu mal tak zaplatiť, vrátane úrokov, poplatku za garantovanú službu a služby - odmeny spočívajúce v preberaní splátok, sumu 1.371,37 eur.

9. Žalovanému bola žalobcom uhradená suma 826,86 eur, čo nebolo medzi sporovými stranami sporné.

10. Súd prvej inštancie procesným uznesením na pojednávaní konanom 22.6.2017 pripustil za účasti oboch právnych zástupcov strán sporu rozšírenie žaloby o určenie vyššie uvedených zmluvných podmienok za neprijateľné, pričom toto rozhodnutie prítomným sporovým stranám aj zdôvodnil a pojednávanie odročil.

11. Na pojednávaní konanom 2.11.2017 právny zástupca žalovaného uviedol, že podľa bodu 10 písm. a) žalovaný týmto na dnešnom pojednávaní od zmluvy odstupuje. Poukázal na konanie tunajšieho súdu 16Csp/146/2016, ktorým bola žaloba zamietnutá vzhľadom na odstúpenie od zmluvy a zotrvaní žalujúcej strany na žalobe, pričom neboli priznané trovy konania úspešnému účastníkovi, t.j. v tomto konaní žalovanému. Konštatoval, že finančné prostriedky, ktoré sú z časti predmetom tohto sporu 86,86 Eur boli zaslané žalobcovi na jeho účet o čom ešte doposiaľ nemá potvrdenie, avšak odpadá predmet sporu. Poukázal na § 166 ods. 1 CSP týkajúci sa spojenia vecí, v ktorom apeloval či už na administratívu súdu, že tento § sa mýľa účinku nakoľko konania proti totožnému žalovanému s totožným predmetom sporu, resp. obdobným predmetom sporu nie sú spájané do jedného konania. Ďalej poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu 16CSp/137/2016, v ktorom bolo rozhodnuté, že vzhľadom na absenciu termínu konečnej splatnosti úveru bol považovaný tento úver za bezúročný a bez poplatkov a bolo rozhodnuté o vydaní bezdôvodného obohatenia. Záverom uviedol, že vzhľadom na rozhodnutie vo veci 16Csp/137/2016 nakoľko disponuje možnosťou vykonávania dokazovania nežiada na dnešnom pojednávaní výsluch obchodného zástupcu a predpokladá, že právny zástupca žalobcu nebude trvať na žalobe. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy na tomto pojednávaní uviedol, že od zmluvy môže odstúpiť kedy chce, či už polroka pred pojednávaním, deň pred pojednávaním alebo na tomto pojednávaní ako to aj učinil, možno je to neehospodárne ale je to zákonné. Žiadal odročiť pojednávanie vzhľadom na to, že gentlemanské slovo z jeho strany nie je dostačujúce pre právneho zástupcu žalobcu, pričom by toto jeho slovo malo potvrdzovať, že peňažné prostriedky boli zaslané na účet samotného žalobcu. Žiadal vypočúť žalobcu, či mu boli zaslané prostriedky vo výške 86,86 eur.

12. Právny zástupca žalobcu na tomto pojednávaní uviedol, že postup Providentu Financial, s.r.o. je automatický a je rôzny vo vzťahu k rôznym sudcom. Podľa môjho názoru ide o šikanózne vykonávanie práv a toto dnešné odstúpenie od zmluvy, pričom poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu 9Csp/153/2016. Konštatoval, že žaloba bola podaná 9.11.2016, pričom bolo vykonané jedno pojednávanie a k odstúpeniu zmluvy mohlo dôjsť v priebehu takmer roka kedykoľvek. Konštatoval, že rovnako netrvá na výsluchu obchodnej zástupkyne žalovaného. Uviedol, že nespojil som sa s klientom, nakoľko tento je na

pracovnom školení, preto nevedel overiť informáciu, či mu bolo zaslaných, resp. pripísaných na účet 86,86 Eur, pričom konštatoval, že v 21. storočí je šikanózne ak žalovaný či už súdu pred pojednávaním dopredu v predstihu, alebo na dnešné pojednávanie nepredloží žiaden dôkaz o zaslaní tejto sumy. nesúhlasím s odročením pojednávania. Navrhol, aby súd rozhodol v zmysle žaloby a rozšírenia veci, pričom nebolo preukázané, že 86,86 Eur bolo uhradených ako bezdôvodného obohatenie, teda osobe žalobcu. Dokonca nebolo ani preukázané, aby takáto suma bola poukazovaná. Čo sa týka bezúročnosti úveru argumentoval hlavne nesprávne uvedenou RPMN, pričom poplatok za zabezpečenie, resp. zmluva o zabezpečení splátok úveru slúži na umelé znižovanie RPMN. Bližšie sa pridržiaval svojich písomných podaní. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania, navrhol žalobe vyhovieť.

13. Po tom, čo bol rozsudok súdu prvého stupňa vyhlásený na pojednávaní a po ukončení pojednávania, bola asistentkou senátu do spisu doložená fotokópia poštovej poukážky svedčiaca skutočnosti, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 86,86 eur.

14. Vyššie zistený skutkový stav súd prvej inštancie nasledovne právne posúdil:

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) OZ požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

28. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 298 ods.1 C.s.p. - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

30. Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

31. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

32. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

34. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie konštatuje, že je nesporné, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcu sa konečnej splatnosti úveru v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že konečnú splatnosť úveru možno určiť aj počítaním dohodnutých splátok (v danom prípade 7. deň šesťdesiateho týždňa po uzavretí zmluvy). Inak by zákonodarca neuviedol ako ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ by mal mať presne určené do kedy má úver splácať a ponechať to na počítanú mnohých (ako v danom prípade 60 týždňov) nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Navyše je komplikovanejšie počítanie lehôt podľa týždňov, ako bežné určenie splátok úveru podľa mesiacov. Nepochybne teda zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože inak by sa uspokojil s už so spomínanou ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

35. Možno dať žalovanému za pravdu, že smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere predstavuje tzv. maximálnu harmonizáciu, ktorá znamená, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice (čl. 22 ods. 1). Súd však nezistil, že by záver o chýbajúcej náležitosti zmluvy vyslovený v tomto rozsudku bol v rozpore s danou smernicou. Podľa čl. 10 ods. 2

písm. c/ smernice totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere má uvádzať aj dĺžku trvania zmluvy o úvere. Ustanovenie § 9 ods. 2 f/ zákona 129/2010 Z. z. a výklad súdu k týmto ustanoveniam nie sú v rozpore s vyššie citovanou smernicou.

36. Vyššie uvedené závery teda znamenajú, že žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 740 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 826,86 Eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 86,86 Eur. V danom prípade teda bezdôvodné obohatenie je plnením bez právneho dôvodu. Nič na tomto rozsudku nemení skutočnosť, že žalovaný síce preukázal zaslanie sumy 86,86 eur žalobcovi, avšak urobil tak až po pojednávaní, teda na pojednávaní neunesol dôkazné bremeno o tom, že táto suma uhradená skutočne bola. Žalovaný síce priamo na pojednávaní odstúpil od zmluvy, avšak ako je vyššie uvedené vzhľadom na nepreukázanie uhradenia bezdôvodného obohatenia nemal žalovaný dôvod vziať žalobu späť v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia.

37. Vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam súd prvej inštancie uvádza nasledovné: V danom prípade žalobcovi bol poskytnutý úver 740 Eur so splatnosťou 60 týždňov (viac ako rok) s poplatkom za garantovanú službu vo výške 144,27 eur. Zo zmluvy síce vyplýva, čo tento poplatok zahŕňa, pričom vo všeobecnosti možno tento poplatok vnímať ako poplatok za správu úveru, avšak ide len o praktiku dodávateľa rozložiť úrok do „služieb“ bez ohľadu na to, či ich spotrebiteľ využije. Súdu je však z jeho činnosti známe z iných súdnych konaní, že tak výška poplatku za garantovanú službu (v niektorých zmluvách označovaný aj ako administratívny poplatok) ako aj výška odmeny za zabezpečenie splátok úveru sa odvíjala od výšky poskytnutého úveru.

38. Poplatok za garantovanú službu, ktorý má pokryť náklady na správu úveru však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem výhodnosti úveru pre nízku úrokovú sadzbu, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok 144,27 Eur predstavuje 19,50 % z úveru. Išlo by nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a 3 ods. 1 OZ. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie poplatku za garantovanú službu. Súd zdôrazňuje, že to, že poplatky za správu úveru boli zakázané až od 10.6.2013 neznamená, že dovtedy mohli byť v neprimeranej výške tak, ako je tomu v danom prípade. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe č. AZ 17U192/2010 z 3.5.2010, ktorý dospel k záveru o neprijateľnosti podstatne nižšieho administratívneho poplatku v rozsahu 2% z úveru za posudzovanie bonity klienta s tým, že nie je to v záujme spotrebiteľa, ale veriteľa.

39. Spotrebiteľ teda by mal platiť poplatok za dodané skutočné plnenie (tzv. teória skutočného plnenia), musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej OZ, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok, ako to vyplýva z § 497 Občianskeho zákonníka), navyše nie je vyjadrený určito (nie je zrejme za čo sa platí) a rozhodne nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobcom). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie považoval administratívny poplatok v zmluve o spotrebiteľskom úvere za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

40. Pokiaľ ide o zmluvu o zabezpečení splátok úveru, táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Hlavným predmetom plnenia je teda stále poskytnutie úveru za úrok. Iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly takejto zmluvy by bol v rozpore s ratio legis ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, dodávateľ by totiž mohol základnú (úverovú) zmluvu rozčleniť na viaceré samostatné zmluvy, ktoré by upravovali samostatne jednotlivé zmluvné podmienky a to by znamenalo, že v každej takejto zmluve by zmluvná podmienka bola hlavným predmetom plnenia, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Takýto výklad nepochybne by bol v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy.

41. Pokiaľ ide o poplatok za garantovanú službu, ako aj o poplatok za hotovostný výber splátok, súd má za to, že ich neprijateľnosť je daná z presvedčivého dôvodu, a teda, že tieto sú závislé od výšky poskytnutého úveru, a teda iné pre každého spotrebiteľa, na základe hľadiska, ktoré inak relevantné nemôže byť. Nie je žiadnym spôsobom racionálne a v súlade s odbornou starostlivosťou dodávateľa ospravedliteľné, prečo by za garantovanú službu, alebo za hotovostný výber splátok mal vyššiu sumu pri poskytnutí totožnej služby zaplatiť ten, kto dostal vyšší úver.

42. Neprijateľnosť poplatku za garantovanú službu ďalej spočíva v tom, že spotrebiteľ vopred musí zaplatiť za niečo, čo nemusí dostať. V tomto prípade teda neprijateľnosť nespočíva len v samotnom spôsobe určenia ceny vedľajšieho plnenia ale aj v samotnej podmienke splatnosti, to znamená, že dodávateľ vlastne vyžaduje finančné plnenie od spotrebiteľa, ktoré v konečnom dôsledku môže mať právnu povahu darovania, to znamená, že za zaplatenú sumu spotrebiteľ v prípade, ak riadne plní svoje záväzky (čo je paradoxné), žiadne plnenie neobdrží. Takýto spôsob vyberania peňazí od spotrebiteľov nemôže v demokratickej spoločnosti a právnom štáte podľa súdu obstať. Súd je presvedčený, že priemerný spotrebiteľ by pri vysvetlení tejto zmluvnej podmienky a možnosti jej odmietnutia k jej uzavretiu nikdy nepristúpil.

43. Neprijateľnosť poplatku za hotovostný výber splátok súd prvej inštancie vidí ďalej v tom, že zmluvné ustanovenia uvádzajú, že za hotovostný výber splátok je spotrebiteľ povinný platiť aj v prípade, ak sa hotovostný výber splátok z akýchkoľvek dôvodov neuskutoční, napr. preto, že klient práve nemá prostriedky na úhradu, alebo že vykonal úhradu vopred, a teda dodávateľovi žiadne náklady spočívajúce v dostavení sa na dohodnuté miesto nevzniknú. Aj z uvedeného vyplýva, že poplatok za hotovostný výber splátok nie je úhradou nákladov na dostavenie sa žalovaného k výberu splátky ale je zvyšovaním zisku žalovaného sofistikovane nezahrnutého do úrokov a teda za zdania sa výhodnej úrokovej sadzby danej spotrebiteľovi.

44. Zároveň má súd za to, že zmluvu o hotovostnom výbere splátok treba považovať za zmluvnú podmienku napriek tomu, že je formulovaná ako osobitná zmluva. Nemožno pripustiť obídienie ochrany spotrebiteľa tým, že forma splácania úveru, ktorá je vždy integrálnou súčasťou úverových zmlúv, sa vyčlení do samostatnej zmluvy a tváriť sa, že ide o samostatnú zmluvu so samostatnou cenou, ktorá by práve preto, že nie je súčasťou textu úverovej zmluvy alebo jej obchodných podmienok, nemala podliehať kontrole v rámci ochrany spotrebiteľa.

45. Zmluvu o zabezpečení splátok teda vzhľadom na jej akcesoritu k hlavnému vzťahu nemožno posudzovať samostatne. Uvedená skutočnosť znamená, že do RPMN mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy, ako to vyplýva z § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa tohto ustanovenia do celkových nákladov spotrebiteľského úveru patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Údaj o RPMN je najdôležitejším údajom pre spotrebiteľa z hľadiska jeho rozhodovania o výhodnosti či nevýhodnosti príslušného úveru. Pokiaľ takýto údaj je uvedený v nižšej hodnote ako v skutočnosti je, nepochybne tým dochádza ku klamaniu spotrebiteľa. Zákaz klamaní spotrebiteľa je upravený v § 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) a tiež pri nekalých obchodných praktikách v zmysle § 7 a § 8 zákona č. 250/2007 Z. z..

46. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

47. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

48. Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

49. Podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu

alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

- a) existencii výrobku alebo k povahe výrobku,
- b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,
- c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,
- d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,
- e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,
- f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo
- g) právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu¹⁴⁾ alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

50. Nezahrnutie odmeny zo zmluvy o zabezpečení splátok do RPMN možno teda považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zo zákona zakázaná a preto aj z toho dôvodu je potrebné žalobe o vyslovenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vyhovieť.

51. Tak zmluva o zabezpečení splátok úveru ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Preto ich nie je možné považovať za individuálne dojednané. Odmena za výber splátok predstavuje viac ako 50 % poskytnutého úveru (381,10 eur z 740 eur predstavuje presne 51,50 %) a výrazne presahuje dohodnutý úrok a administratívny poplatok. Ide o zmluvnú podmienku dohodnutú zjavne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, pretože takúto službu si nevymienil a ponúkol (nanútil) mu ju žalovaný, pričom výška odmeny je neprimeraná, nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Aj pri tejto odmene súd poukazuje na závery ako pri tomto poplatku/odmene o snahe žalovaného skryť skutočný účel tejto odmeny, ktorej výška sa tak isto odvíja od výšky úveru. Pri tom len 5 % z každej inkasovanej týždňovej splátky predstavovalo reálne náklady žalovaného s realizáciou výberov vo forme provízie pre obchodného zástupcu. Odplata bola vo výške 51,50 % zo sumy poskytnutého úveru bez ohľadu na prejdenú trasu obchodného zástupcu, čo taktiež podporuje tézu o získaní finančných prostriedkov od spotrebiteľa v priamej úmere od výšky poskytnutého úveru a nie od reálnych nákladov žalovaného. Súd preto považoval za právne dôvodné žalobe o vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok vyhovieť.

52. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol rovnako podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní proti žalovanému plne úspešný, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.